

var af et saadant Indhold, at den ikke passede med den Politik, som Kaptajn Lütken og det ærede Medlem fra Ringkøbing som Koneilspræsident og Forsvarsminister ønskede at føre, og derfor blev Grev Rabens Instruks kasseret; denne Instruks, hvori det hævdes, at Kaptajn Lütkens Rolle i Berlin skal være en Tilhørers Rolle, han skal høre efter, hvad General Moltke siger, men han skal ikke give sig af med at drive hverken Alliance eller nogen anden Slags Politik paa den danske Regerings Vegne.

Dette er ikke nok hverken for Lütken eller for det ærede Medlem fra Ringkøbing; nej, der skulde mere til, og saa kom den Instruks, som det ærede Medlem fra Ringkøbing medgav Kaptajn Lütken, og som er af saa stor Rækkevidde. Jeg skal, uagtet jeg ved, at ærede Medlemmer har læst den, oplæse den Del af Instruksen, som jeg synes har en væsentlig Betydning. Det hedder saaledes i Instruksen: „Det er den danske Regerings Villie at ordne Landets Forsvar saaledes, at Landet kan gøre ener-giske Forsøg paa at hævde sin Neutralitet. Det er Hensigten ikke at tillade nogen anden Magt at benytte Landets Terri-torium under en Krig, og man forventer, at Tyskland vil respektere denne Stilling. Man vilde finde det meget ønskeligt, om Tyskland offentlig vilde udtale dette, f. Eks. i en Overenskomst. Skulde en saadan Overenskomst have et videre Indhold og t. Eks. være en Militærkonvention, da maa man finde dette meget betænkeligt af følgende Grunde: *fordi* Københavns Søbefæstning i Øjeblikket er for svag til med Sikkerhed at kunne afværge et Flaadeangreb fra en fælles tysk-dansk Modstander“ — jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til det Udtryk: „fra en fælles tysk-dansk Modstander“ — „*fordi* en Militærkonvention saa godt som udelukkende vil være i Tysklands Interesse, medens den vil udsætte Danmark for store Tab, ja, endog for truende Fare. Noget saadant bør Landet ikke udsætte sig for, medmindre det faar væsentlige Fordele til Gengæld.“

Jeg citerer af Instruksen. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der er to Grunde, af hvilke det ærede Medlem for Ringkøbing mener, det vil være betænkeligt at ind-gaa paa en Militærkonvention. Det vil være betænkeligt — ja, betænkeligt, hvad vil det nu sige? For nogle Mennesker vil det betyde, at en Sag, der er betænkelig, ind-lader de sig ikke paa, naar de ikke har nogen Anelse om, hvilken Rækkevidde det vil have. For det ærede Medlem fra Ring-

købing har Udtrykket ikke meget at sige. Det ærede Medlem bruger her det Udtryk, at det vil være betænkeligt at indgaa paa en saadan Militærkonvention. Men at det ikke betyder noget videre i hans Mund at bruge Udtrykket „betænkeligt“, faar man et levende Indtryk af, naar man læser hans Skrivelse til Militærkommissionen, hvor han med Hensyn til Kaptajn Lütkens Udtalelse om, hvordan alle danske ansvarlige Politikere saa paa Sagen, siger, at han fandt den betænkelig — men han fandt den dog ikke mere betænkelig, end at han lod den blive staaende. Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing bruger Udtrykket „betænkelig“, betyder det altsaa ikke saa forfærdelig meget. Det kan godt være, det kan betyde meget; der er jo mange, der gerne vil udtale sig saadan, at et Ord anvendt i den ene Sammenhæng — naar de selv har Interesse deraf — betyder meget, men Ordet anvendt i en anden Sammenhæng — naar de har Interesse af *det* — betyder ikke meget. Jeg har faaet den Opfattelse ved at se det ærede Medlem bruge dette Ord „betænkelig“ paa disse to Steder, at Ordet ikke har meget at betyde for ham.

Altsaa: en Militærkonvention er betænkelig af to Grunde, for det første fordi Københavns Søbefæstning ikke er i Stand til at modstaa en fælles dansk-tysk Modstanders Angreb, og dernæst fordi det kan udsætte Danmark for Fare; derfor vil det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke gaa med, med mindre han faar væsentlige Fordele til Gengæld.

Det er de to Grunde, det ærede Medlem har at anføre overfor den tyske Generalstabschef, de to Grunde, han har til ikke at gaa ind paa en Militærkonvention. Jeg tænker, at havde det ærede Medlem haft mere vægtige Grunde, havde han anført dem; men det har han altsaa ikke haft. Den aller-vægtigste Grund omtaler han slet ikke, den har rimeligvis slet ikke spillet den ringeste Rolle for ham i det Øjeblik, nemlig den Grund, at paa samme Tid, som man ind-gaar paa en Militærkonvention med Tyskland, opgiver man faktisk sin Neutralitet. Det falder ikke det ærede Medlem ind, at dette skulde spille nogen som helst Rolle; i hvert Fald spiller det en saa underordnet Rolle for ham, at han slet ikke omtaler det.

Det ærede Medlem og de, der har forsvaret ham, har udtalt Tvivl om, hvorvidt man kan sige, at han ved at bruge Udtrykket „medmindre“ har erklæret at ville gaa ind paa en Militærkonvention. Det forekommer imidlertid mig, at naar han siger, at han ikke kan gaa ind paa en Militærkonvention, „medmindre“ han faar væsent-